

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Περίοδος Α' - Έτος Α'
Αριθμός Φύλλου 124

Ιδιοκτήτης - Διευθυντής
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
Νομβρίου-Δεκεμβρίου 1960

Γ ρ α φ ε ι α : Καρβουνάδες - ΚΥΘΡΑ

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ο Έλληνικός λαός προσανατολίζει το ανάτελλον νέον έτος 1961 μετά θάρρους και απολύτου αυτοπεποίθησως εις τας ήθικας και πνευματικάς δυνάμεις αυτού, αλλά και μετά ελπίδων, ότι κατά το έτος αυτό θα προχωρήση ή Έλλάς εις τον στίβον των ευένων και έκπολιτιστικών αγώνων της ανθρωπότητος μεθ' όλης της περισκέψεως και αυτοπεποιθήσεως ήτις αρμόζει εις κράτος έλεύθερον. Υποδέχεται ο Έλληνικός λαός το νέον έτος με έλπίδας διότι πιστεύει εις τας δυνάμεις του Έθνους, διότι έλπίζει εις τα πεπρωμένα του, διότι ποθεί να βασιλείη προς την δόξαν μιαν ειρηνικής δημιουργίας και αισθάνεται την ανάγκην της ήσυχας δια μιαν ζώνην καλλιτέραν, άξίαν των προσδοκίων του, σύμφωνα με τους πόθους του. Αισθάνεται ο Έλληνικός λαός την χαράν μιαν άραιας αναστολής, ή οποία έρχεται ως ύποσχεσις μιανς νίκης της θελησώς του όπως διατηρηθή ή Ειρήνη δια την οποίαν και είναι συμπαραστάτις των άγωνιζομένων δια την άποτροπήν της διαταραχής της.

Το νέον έτος είναι έτος έλπίδων και αι καρδίαι των Έλλήνων άναρριγούν από

την γλυκείαν έλπίδα της εύτυχίας, της γαλήνης και του φωτός. Από το παρελθόν πρέπει ν' αντλόμεν πολύτιμα διδάγματα διότι αι σελίδες αυτού είναι πλήρεις παραδειγμάτων πατριωτικών μεγαλείων και με αισιοδοξίαν, ένθυσιασμον και πλήρη αυτοπεποίθησιν να βαδίζωμεν προς ένα καλύτερον μέλλον, προς την εύτυχίαν και χαράν, προς την ειρήνην και την εύτιχίαν. Γνωρίζει ο Έλληνικός λαός ότι καρπός του πολέμου ποτέ δεν είναι ή εύημερία των δένων, αλλά είναι το πένθος ή καταρρώσις των ευγενεστέρων πραγματοποιήσεων του ανθρώπινου γένους.

Το Έλληνικόν Έθνος ποθεί να βασιλεί προς την δόξαν μιαν ειρηνικής δημιουργίας και αισθάνεται την ανάγκην της ήσυχας, του μόχθου, δια μιαν ζώνην καλλιτέραν, άξίαν των προσδοκίων του, σύμφωνα προς τους πόθους του. Αυτή είναι και ή εύχη του, αυτή είναι και ή έλπίς του. Αισθάνεται την χαράν μιαν άραιας αναστολής, ή οποία πρέπει να έλθω ως ύποσχεσις μιανς νίκης της θελησώς του δια την πρόδον και την γαλήνην...

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Αιώνες πολλοί παρήλθον από την νύκτα εκείνη που εις τον σκοτεινόν όρίζοντα, απόστειον από την λάμψιν της πίστεως, στείρον από την χαράν της έλπίδος, άνεσθον το δόξαλαμπρον άστρον - σύμβολον της Άναστάσεως και εις το όποιον εχον πιστεύει και το έπτεριμαν με πίποιθησιν ο ταπεινός και καταφρονέμενος. Και όμως, το άστρον αυτό της θρησκείας ήλκον και παρήλθον, διδάσκαλοι ένυψήσαν και απέθανον, δόγματα έζησαν και έμαράνθησαν, κηρύγματα ήκούσθησαν και διεύθυνον εις τους μεγάλους άνθρώπους. Μόνον το άνέσπερον φώς το όποιον ξεπορεύθη από της σκοτεινής φάντης του Σπηλίου της θρησκείας έσκόλυε λάμπων ανά τους αιώνες και μόνον δι' αυτού θα δύνησιν να φθάσωμεν εις τον άκμαντον λιμένα της γαλήνης της ψυχής και της ειρηνεσώς του κόσμου.

Υπέρβαν άσβεστεις έρευνήται και φαντασιόκατοι, σοφοί και εύλογοί του σοριστά, οι όποιοι έβασαν να άρνησθουν και αυτήν την ιστορικήν της υπέρθεωσιν του Ήσου... Αλλά τα σοφιστήματα των άνετήρπων, ή σοφία των άπειρίτων παραλογισμών, διότι ή πορεία της ιστορίας κατά τους διαρκούντας έκτοτε αιώνες δεν δύναται να έξηγηθή δίχως τον Ναζωραίο. Η έμφάνισις του πνευματικού ανθρώπου συγχρονίζεται με την εμφάνισιν του Ήσου επί της γής. Χωρίς την διδασκαλίαν της αγάπης και της άμελικαίας ή ανθρωπότητος θα είχαν έξαρτισθή από προσωπών γής. Ο Μέγας Διδάσκαλος, ο

γλυκύς Ναζωραίος, έθεμελίωσε μιαν διδασκαλίαν υπεράνω ήθικου μεγαλείου και ύψους ένώπιον της ανθρωπότητος το σύμβολον του Ιερωτέρου άγώνος, της ίδεας έναντίον της ύλης, της ήθικης τάξεως κατά των σκοτεινών δυνάμεων, οι όποιοι καταστρέφουν άτομα, λαούς και κοινωνίας.

Κατά τους μακρούς αιώνες από της γεννήσεως του Χριστού πολλοί θρησκειά ήλκον και παρήλθον, διδάσκαλοι ένυψήσαν και απέθανον, δόγματα έζησαν και έμαράνθησαν, κηρύγματα ήκούσθησαν και διεύθυνον εις τους μεγάλους άνθρώπους. Μόνον το άνέσπερον φώς το όποιον ξεπορεύθη από της σκοτεινής φάντης του Σπηλίου της θρησκείας έσκόλυε λάμπων ανά τους αιώνες και μόνον δι' αυτού θα δύνησιν να φθάσωμεν εις τον άκμαντον λιμένα της γαλήνης της ψυχής και της ειρηνεσώς του κόσμου.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ηρωτική κάποιος Σοφός να είπω ποιον θεωρεί πιο γενναίο από τους ανθρώπους και ή απάντησις ήτο με 4 λέξεις.
«Όποιον δεν άπελπίζεται ποτέ».

«Η Άλήθεια των Κυθρών εύχεται στους άναγνώστας της και στην Έλλάδα μας ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και εύτυχισμένον το καινούργιον χρόνο 1961».

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Πρός τον έκλεκτον του μεγάλου μας συμμάχου λαού των Ηνωμένων Πολιτειών κ. Κένεντυ, ή μικρά άγροτική έρημιας «Άλήθεια των Κυθρών», διεργηγούμενη πάλι κραιφνή αισθηματα των κατοίκων της, ήρπου ύποβάλλει εύλαβικά επί της έκλογής του άξιου θεράπης εύχας της Άναγνωρίζοντες άπαστες, ότι, άν άναμνήσει άέρα ελευθερίας έκθευθής άνθρώπων, τουτό όφείλεται εις την μεγάλην σύμμοχον χώραν Άμερικνήν, ή ύλική συμπαράστασις της όποιας εις την μεγαλυτέρα μερίδα της ανθρωπότητος μετατρέσκει την δυστυχίαν, εύχόμεθα δια την πρόδον και εύμερίαν του Εύλογημένου Άμερικανικού λαού.

Είκοτε να άνταλείν Νέον Έτος να βοηθήση τον μεγάλον Πρόεδρον με την βελαν συμπαράστασιν να διαφυλάξη το έργον της ειρήνης και της ελευθερίας του κόσμου.

Η «ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΡΩΝ»

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΑΣ ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΤΟ 140Ν ΕΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ

Θεία εύδοκία εισερχόμεθα εις το 140 έτος της έκδόσεως της μικροσκοπικής αυτής έφημερίδος μου. Δοξάζω τον Παντοδύναμον διότι με ήξιωσε παρά την μηδενότητά μου να έκτελέσω αυτό το μικρό έργον μου.

Η Οικονομική δυσχερία, δεν με άφηνει γιά να μπωρέσω να όρθωποδίσω και να φέρω εις δημοσιότητα όλα όσα έπιθυμούσα να ίδωσιν το φώς της δημοσιότητος. Αι έκουσίαι οικονομικά ένισχύσεις γνωστών και άγνωστων έσωτερικού και έξωτερικού φίλων και άναγνωστών είναι μικρά μάλις καλύπτονται ποσότητα γύρω του 200χ.

Η ρύθμισις του Δημοσίου χρέους που κάτι ήλπιε καθυστέρει. Συνδρομας φυσικά δεν έζητήσαν, διότι θα ήτο άστέιον να ζητούμεν συνδρομας δια το ψυχολογικό αυτό. Κανένα δόρο τώρα τα Χριστούγεννα 10-20 δραχ. δεν θα ήτο δύσκολο, εις κάθε παραλήπτη της έφημερίδος μου να μου έστειλε, αυτό βέβαια θα με άνακούριζε, αλλά πάντα πρακτικώς. Παρά τούτο, στερούμενος, όπως το γνωρίζουν καλώς οι περί έμε και του πλησίον, θα συνεχίσωμεν την έκδοσιν.

Το χαράχβον πρόγραμμα θα συνεχισθή. Ούδεμία μεταρρύθμιση πρόκειται να γίνη. Θά άναγνώσωμεθα ύπερ των Έθνικών και Χριστιανικών Ιεσούδων της Πατρίδος μας. Δέν θέλωμε και ποτέ δέν έκείνημεν και ούτε πρόκειται να σκεφθώμεν και εις το μέλλον, να θέσωμε ή να βλάψωμε ούδέν. Έχομεν όμως έπιγνώμον ότι είμεθα στρατηγικοί του λαού εις το μικρό περιβάλλον μας και δέν ύποχωρούμεν ή πρόκειται να καμφθώμεν εις ζητήματα που άπορούν έπαναρθώσεως δικαίων κ.λ.π. Η έφημερίς, μικρά ή μεγάλη πρέπει να αποβαλθή το όπλον δια τους έχοντας ροπήν εις το άδίκειν, και το συμπαροσάστις των πούσ άδικουμένων.

Εισερχόμενοι εις το 14 έτος αίσθανόμεθα ικανοποιημένον, αύτοελεγχόμενον, ή εύρισκόμεν τίποτα άπολύτως να μάς έλλείγη. Η Συνείδησις είναι έλευσθ. Εκτέλεσμε το μικρό αυτό έργον, και δέν δέν ώφέλησμεν, ή δέν δέν προσεργόμεν τίποτα εκ του μικρού αυτού έργου μας, δέν ήβλαψαμεν. Άπευθυνόμεν θερμών χαιρετισμών εκ μέρους της έφημερίδος,

ήμων και της Κυθραϊκής κοινής γνώμης, προς τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως Κον Κουσαντίνου Καραμανλή και την βαυβήτην εύγνωμοσύνης όλων μας δια την καθιέρωσιν της συνταξιοδοτήσεως των άγροτών ή οποία προόδους του χρόνου θα έπιφέρει την γενικήν εύημερίαν της Έλλάδος μας, διότι ο άγρότης ήρμισε και με όρεξι και πίστιν θα εργασθή, θα όδοσώση.

Έκφράζομεν την εύγνωμοσύνην μας προς όλους γνωστούς και άγνωστούς οι όποιοι με ένισχύουν οικονομικά, προς τους έκλεκτούς μου συνεργάστας ίδιως άξιότιμον Κύριον Σερζαντάνα Χατζησπάρτον και άξιότιμον Κυρίαν Άσπασίαν Γκίκα εκ της συνεργασίας των όποιων στολίζετα το φύλλον.

Εύχομαι δέ να είμεθα όλοι καλά και ή Έλλάδα μας εν ειρήνη και εύημερία καί όλον το έτος 1961 και να ξαναγράψωμε σελ 12 μήνες γιά το έτος 1962.

ΚΩΝΣΤ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΗΘΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Κατηγόρησε κάποτε τον Αλνκω για ή στάσι του προς τους έχθρούς του. Τον ήρώτησε κάποιος συνεργάτης του:

«Γιατί προσπαθείς να τους κάνεις φίλους δέν έπρεπε να τους καταστρέψη; Καί άπάντησεν ο Μεγάλος Πρόεδρος: «Και δέν τους καταστρέφω τους έχθρούς μου όταν τους κάνω φίλους».

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΩΣ ΛΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

Δύο Χριστιανοί Φίλοι είχαν διαφωνήσει εις ζητήματα. Μίαν ήμέραν ο ένας εκ των δύο έαθεν, ότι ο άλλος είχε έπει φράσεις βαρείας δι' αυτόν. Τον έπέστησεν και του είπε: «Άγαστή μου φίλε θα είχες την καλοσύνην να μου είπης εις ή έπτασια άπεναντί σου; Αυτό θα με βοηθήση να φερθώ καλλίτερα εις το μέλλον.

— Θά σοφ έπω εύχαριστός, απήντησεν ο φίλος του έφ' όσον το έπιθυμεί. Έκάθισαν συγχω και ο πρώτος έλαβεν εκ νέου τον λόγον και είπε: Προτού άρχισω να μου είπης εις ή έπτασια θα έπεθώμεν πολύ να προσεχθής μαζί μου και να ζητήσωμεν από τον Θεόν να μου άνοίξη τα μάτια δια να άναγνωρίσω το σφάλμα μου και ήμωρέσω να ταπεινωθώ. Τούτο και έγινε. Τώρα είπε ο έπισκώπιτος είμαι έτοιμος σελ άκούσας πές μου καθαρά σελ δέν ήντηργα καλά.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΑΝΑΣΤΑΛΗ ΗΑΡΟΣΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΣΤΙΝΟΥ ΝΑ ΣΙΩΠΗΣΗ.

Την στιγμήν που βρισκόμουν κλεισμένος την 14 Δεκεμβρίου στο μικρό σπυχό γραφείο μου, σπυχό γιά το άστρογιο κράτος μου άφύρσεσεν τον ήρώτα μου, που γιά έπίστασιν έχει τρεις είκόνες μία του Χριστού, μία του Βασιλέως και μία άποθανόντος Ιεραρχού Άποστόλου Άγριου προς δέ και ένα δίπλωμα Μεταλλίου πολέμου Βολανκωσιν πολέμου 1912 κάποιος έκρουσεν την όρταν και μου παρίδωτε την Σπίδα του Ιεροκήρυκος Αδουαντίου Καννιώτη αρθ. 232. Διάκοντο προς στιγμήν και διαβάζω. Πήγ με έπισα από τον άποστασισμόν. Γράφω άμέσως το σημείωμα αυτό να το συμπεριλάβω εις την όλην ως μία διαμνηστική γιά το διαμνηστικό μου. Νά διαλυθόν τα θρησκευτικά Σωμματα, φωνάζουν οι κόρακες (διότι από τα γραφόμενα δέν ήντιώσαν νόμιμα ποίους έννοεί) δέν να είπουν την άλήθειαν, έλας άποσπούν δέν να έκμηνένουν, να έξωτισσούν τον Χριστοφίλον των ήμερών μας. Έμνηνον μου έλλεχε κάθε σπαστική ένέργεια, έκείνον που έπρεπε, κατά την κοινήν γνώμη, να κατήχη την άνωτάτην βαθμίδα εις την Ιεραρχίαν, και που έκεί, Θεοι Εύδοκία κάποτε θα άνέστη, έκείνον, που το Άγιον Πνεύμα το έμπεύωντο επί του Άγίου αυτού Πατρός άναβλάσει συνεχώς ποταμούς Πνευματικής και ποτίει πάντας τους διψώντας πιστούς, δια να όρρανεσθί το πολίμαυ και να γίνωμεν Σόδομα και Γόμορρα.

Ημέας ως γραφόμεν εις άλλην στήλην επί τού Νέου έτει, έκδίδομεν το φύλλον αυτό εκ της όδοτημας μας μέν και μένουν δια να δυνάμεθα να ύποστηρίξωμεν τα ιερά αυτά και Όσια και χάρις των όποιων έκφυλισθώμεν και ένδυνάσωμεν να ριθώμεν εις τας τρούπας του Ιερού μας μέν των άλλων έκεί μαρτυρηθέντων. Άς άκουσθή λοιπόν ή διαμνηστική μας αυτή κατά των αστακτών σκελίων και άς γνωρίζουν ότι σήμερον επί των ήμερών μας ή κοινή γνώμη της κοινότητος αγιάζει της Έλλάδος δύο μόνον άναγνωρίσει, άς κορυφάς, ά γυνούς και άνευ ήσυχασίας, του Θεού διακονούντων, των ήμωφώνων συνεχώς Ιεροκήρυκα Αδουαντίου και έναν βουλευτή των Χριστών. Καρπατίζον οι όποιοι δια των κηρυγμάτων και των έντύμων τονώνουν το θρησκευτικόν αίσθημα του λαού, εις το να διατηρούν και έξωλύνουν αυτό εις περιστάσεις. Τούτω δέ να γράφω άπεφωρμένως το λεχθέν από του άπιστούτον Κουκουσού, όταν μεταφράσθ έκεί ο Θεός Χριστοστόμους άς τόπος έξορίας του, τροποποιημένον μόνον εις την λέξιν ήπλιος. Απαιτητέρον είναι να άνασταλή ή άράδος του ούρανού παρά το σέμμα του Αδουαντίου να σωτηρία και το χέρι να με γράφω.

Βλέπεις λέγει ο άλλος, τώρα που προσεχίζομαι, το σφάλμα σου μου φαίνεται τόσο μικρό, ώστε δέν έβίξει, τον κόπο να διηλώσωμεν δι' αυτό. Κατά βάθος έγω δέν έκαμα καλά. Και βλέπω καθαρά ότι ύπήκουσα εις τον διάβολον, όταν έπιγναυν εις τον ένα και τον άλλον και έξιστορούσεν ο δέ ειχες καί.

Πόσαι παρεγγήγισες θα άπεφύγοντο δέν έχουμεν την διάθεσιν να ενεργώμεν σύμφωνα με τον λόγον του Κυρίου: Έάν ο άδελφός σου έχη τι κατά σου ύπατος και διαλλάγηθι τώ άδελφώ σου.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΣ

Τι είναι ή ταπεινώσις; Είναι ή τέλεα ήμερία της καρδιάς, είναι να ζής μέσα στην ειρήνη και την πνευματική ικανοποίησι.

Έκείνον που είναι ταπεινός

